

se, som findes hos den tidligere partileder, hr. Per Stig Møller? Findes den også hos den anden hr. Møller i den konservative gruppe? Man kunne forstå den tale, hr. Helge Adam Møller holdt her i Tinget i dag, sådan, at det ikke er tilfældet. Blot for at få dette på plads.

Så må jeg sige med hensyn til den mangel på klarhed, som hr. Helge Adam Møller i hvert fald i dag har været med til at kaste over ansørgernes sprogfærdighed, at jeg gerne vil prøve at kaste lys over sagen. Enhver, der søger dansk indfødsret, skal til en samtale hos politiet. Hver eneste ansøger skal til en samtale hos politiet, og ude i samtlige politikredse er der personer, der gennemfører de samtaler for at sikre, at folk ubesværet kan gennemføre samtaler på en måde, hvor man både kan forstå hinanden og også kan kommunikere på en uhæmmet måde uden sprogmæssige problemer med hensyn til at forstå og udtrykke sig. Der er hvert år 1.500 personer, der får afvist deres ansøgning om statsborgerskab på det grundlag, og de kan så forsøge at få adgang til en samtale i Justitsministeriet. Den mulighed foreligger, hvis det er sådan, at man mener, at man faktisk godt kan gennemføre en sådan samtale.

Det er altså ikke bare noget, der indgår om et enkelt element. Det er faktisk en betingelse for at kunne få statsborgerskab, at man kan gennemføre den samtale, så derfor skal man ikke stå her på landets fornemste talerstol og negligere det forhold. Jeg synes ikke, det er rigtigt over for offentligheden og over for tilhørerne, at man negligerer, at der faktisk foretages en samtale med politiet, som skal bevise, at de, der får statsborgerskab, både skal kunne forstå og gøre sig forståelige på dansk. Som fru Dorte Bennedsen var inde på tidligere, giver Folketinget i nogle ganske særlige tilfælde en dispensation fra det krav, men det har jo undtagelses karakter.

Til hr. Tom Behnke skal jeg sige, at reglerne for, hvornår domstolene kan dømme folk, der har begået kriminalitet, til udvisning, reguleres af udlændingelovgivningen, og det ved hr. Behnke alt om. Det er altså henlagt til domstolene gennem bestemmelserne i udlændingeloven at dømme folk, der har begået den type kriminalitet. Nu henhører det jo under en anden ministers ressort, men jeg kan da se af de udvisningsdomme, der falder ved domstolene, og som jo for en dels vedkommende jo efterhånden er blevet prøvet ved Højesteret, at folk bliver dømt til udvisning i både narkosager og

andre typer af kriminalitetssager. Jeg er helt tryk ved, at det henlægges til domstolene at træffe de konkrete afgørelser.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg vil gerne sige tak til justitsministeren for at bekræfte, at hvis man bliver udvist, har man altså ikke mulighed for at opnå dansk statsborgerskab. Det vil altså sige, at selv for regeringens politik gør det sig gældende, at der kan være kriminalitetsformer, som er så grove, at man vælger at give mulighed for, at domstolene kan udvise de pågældende, som dermed mister retten til at opnå dansk statsborgerskab. Det er vi glade for, det er vi været enige i, og Frihed 2000 har jo også støttet regeringens lovforslag.

Men så skal vi altså også holde fast i, at det ikke bare generelt er et spørgsmål om, at vi skal glemme, hvad nogle har gjort i en ung alder. Det gør man jo ikke med hensyn til dem, der bliver udvist, her glemmer man jo ikke, hvad de har gjort i en ung alder. Det står ved magt, de er udvist og kan aldrig nogen sinde opnå dansk statsborgerskab, og derfor handler diskussionen jo ikke om det principielle i, at man skal miste retten til dansk statsborgerskab på grund af kriminalitet. Næh, diskussionen går på, hvor grov en kriminalitet der skal til, for at man mister den ret.

Regeringen har lagt sig fast på, at hvis man har begået overtrædelse af narkotikalovgivningen, kan man miste retten. Vi har i Frihed 2000 den opfattelse, at den mulighed skal udvides, så f.eks. voldtægt og lign. også gør, at man mister retten til dansk statsborgerskab.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg er ganske enig i den udtalelse, der kom fra en tidligere konservativ partileder angående en sag, der ligger 32-33 år tilbage. Men den handling, som vedkommende dengang blev dømt for, er jo en af de handlinger, som vi ikke ønsker skal kunne medføre, at man ikke kan blive dansk statsborger, hvis man har udstået sin karrenstid. Det var i sammenligning med de kriminelle handlinger, jeg har nævnt fra denne talerstol, en meget lille forseelse.

Lad mig så sige, at jeg har ikke hævdet noget som helst med hensyn til sprogkrav. Jeg har talt om de personer, der er fyldt 65 år og har boet i Danmark i mere end 15 år – altså er kommet hertil, før de fyldte 50 år – og som er normale